

overhovedet ifølge dette Forflag ingen som helst Ret ud over hvad der alt nu gælder. Og hvad angaar Præsterne, da er det eneste, der bydes dem ud over det bestaaende, en svag Mulighed for gennem omstændelig Subberetning og Brevveksling at blive fritagen for „Sykning fra Prædikestolen“ og at opnaa Ret til at vie Parret „uden for Kirken“, som om det særlig var Prædikestolens og Kirkebygningens og ikke Kirkesamfundets og dets Ordføreres Værdighed det gjaldt om at værne. Den Afgang, der aabnes til at fravige Wielsesritualet „i Overensstemmelse med en ved kongelig Resolution fastsat Forordning“ er i Virkeligheden ikke andet, end hvad der allerede nu i Praksis kan opnaas med Hensyn til fraskiltes Wielse.

Da der saaledes heller ikke i Nar har vist sig nogen Mulighed for at bryde den Modstand, der fra Kirkebestyrelsens Side rejstes mod virkelige Fremskridt paa dette Omraade, har Udvalget fundet det rigtigt foreløbig at afvente bedre Tider.

P. U. B.

J. C. Christensen,
Formand.
